

29.01-04.02 / 2015

POËZIEWEEK

Foto: Harry Cock

Donderdag 29 januari
20:15 uur
Artishock

**Gedichtendag
in Artishock
met**

Jean Pierre Rawie

**&
muziek en zang:
Meike van der Linde
en Rob Richmond**

 Sing-along

**Toegang: € 10,00/SLAS vrienden € 7,50
Artishock, Steenhoffstraat 46a, Soest**

MET ZINGEN IS DE LIEFDE BEGONNEN

De SLAS viert op donderdag 29 januari Gedichtendag met een bijzondere avond in Artishock

Te gast is dan de bekende Groningse dichter Jean-Pierre Rawie, die staaltjes van zijn hoogst opmerkelijke poëzie zal laten horen. Na de pauze is er een 'Sing Along' onder leiding van de bekende Soester zangeres Meike van de Linde - podiumkunstenares, presentatrice en dirigente van enkele Soester koren - met assistentie van accordeonist Rob Richmond.

Het thema van de Nationale Gedichtendag - de openingsdag van de landelijke 'Poëzieweek' - luidt: 'Met zingen is de liefde begonnen'. Het ligt voor de hand dat zowel Jean-Pierre Rawie als Meike van de Linde daarmee elk op eigen wijze aan het 'spelen' gaat. Het belooft dan ook een verrassende, interactieve avond te worden, vol poëzie en muziek, waaraan het publiek ook een actieve bijdrage kan leveren! **Meike van de Linde** (1964) studeerde na haar gymnasiumexamen solozang en operazang aan de conservatoria te Maastricht, York University en Den Haag. Daarna volgde zij masterclasses bij o.a. Jard van Nes. Tijdens haar studie werkte ze in theaterrestaurant Goldmund en bouwde daar een indrukwekkend Nederlandstalig-, jazz- en musicalrepertoire op. Inmiddels geeft Meike haar creatieve en artistieke zangwensen volop de ruimte, o.a. met een programma met liedjes van Ramses Shaffy. Ze heeft een eigen zanglespraktijk in Soest. Daarnaast geeft zij leiding aan twee koren van de SWOS. Meike treedt o.a. voor het voetlicht met het trio 'Maven' en werkt ook als dagvoorzitter en facilitator.

Jean-Pierre Rawie

Jean Pierre Rawie, geboren op 20 april 1951 in Scheveningen, groeide op in Winschoten. Hij komt uit een 'keurig en vreugdevol milieu'. Op school voelt hij zich een buitenbeentje: hij kan geen Gronings spreken, heeft flaporen en is van sporten vrijgesteld. Later studeert hij Russisch, Italiaans en Roemeens, maar hij

maakt geen enkele studie af. Als student doet hij zich twee jaar ouder voor dan hij is en begint ook te drinken. Hij wil gezien worden als 'dichter' en kleedt zich opvallend: zwarte laarzen, zwarte broek en fluwelen jasje, een zwarte cape, een flambard, een strikje en een wandelstok. Ook draagt hij een monocle. Rawie krijgt het imago van losbol, alcoholist en rokkenjager. Als hij in 1980 met een verwaarloosde blindedarmonsteking wordt opgenomen in het ziekenhuis adviseert men hem niet meer te drinken. Dat advies negeert hij en in 1987 drinkt hij zich bijna dood.

Het dichten ziet Rawie als een beroep. Zijn werk is opvallend, omdat het 'ouderwets' aandoet. Zijn gedichten hebben een strakke vorm (sonnet en rondeel), wat de mogelijkheid biedt om orde te scheppen in het chaotische leven. Door zijn onderwerpen - dood, liefde, vergankelijkheid en eenzaamheid - sluit zijn werk aan bij de neoromantiek. Rawie vindt zijn gedichten beslist niet somber, maar wel ernstig. Vanwege de melancholie en het 'sombere' in zijn werk is hij wel vergeleken met J.C. Bloem. Onder andere door zijn ironische gedichten wordt Rawie gezien als een 'lolbroek'. Na 1987 is de ironie verdwenen en de toon ernstiger. Hij heeft inmiddels een omvangrijk oeuvre op zijn naam staan.

Donderdag 29 januari,
Artishock, Steenhoffstraat 46A.
Toegang: € 10,00 / € 7,50 voor
Vrienden van de Slas
Kaartverkoop:
Theaterkassa Idea 035-6095829

